

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2014. évi június hó 18. napján megtartott megismételt nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A hivatali vesztegetés büntette miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntetőügyben a Komárom- Esztergom Megyei Bíróság 2010. június 18. napján kelt 6.B.21/2010/11. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a vádlottak által elkövetett korrupciós bűncselekményt

társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk. 294. § (1) bekezdés (3) bekezdés aa.) pont),

a **II.r. vádlott** terhére megállapított közbizalom elleni bűncselekményt

közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 343. § (1) bekezdés c.) pont) minősíti.

I.r. vádlott bűnös további

3 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 343. § (1) bekezdés c.) pont),

II.r. vádlott bűnös további

1 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 343. § (1) bekezdés c.) pont).

Ezért halmazati büntetésül az I.r. vádlottat 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 60 (hatvan) napi tétel pénzbüntetésre, a II.r. vádlottat 2 (kettő) év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 60 (hatvan) napi tétel pénzbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását az I.r. vádlott vonatkozásában 3 (három) évi, II.r. vádlott tekintetében 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti. A kiszabott szabadságvesztés büntetésekből azok végrehajtásának elrendelése esetén a vádlottak legkorábban a büntetés 2/3-ad részének követését kitöltő nap bocsáthatók feltételes szabadságra.

Az I.r. vádlott által 2009. szeptember 10. napjától 2009. szeptember 30. napjáig a II.r. vádlott által 2009. szeptember 10. napjától 2009. október 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésekbe rendeli beszámítani azok esetleges végrehajtása esetén.

A vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetések egy napi tételének összegét az I.r. vádlott vonatkozásában 2.500 (kettőezer- ötszáz) Ft, a II.r. vádlott vonatkozásában 1.500 (egyezerötszáz) Ft-ban állapítja meg. Az így kiszabott 150.000 (egyszázötvenezer) illetve 90.000 (kilencvenezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetésük esetén napi tételenként egy napot számítva fogházban - a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén börtönben - végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Az állam terhén maradó bűnügyi költség összege 10.000 (tízezer) Ft.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy az I.-II. r. vádlottakkal szemben 10.912 (tízezer-kilencszáztizenkettő) - 10.912 (tízezer-kilencszáztizenkettő) Ft vagyoneklobzást tekint kiszabottnak, az I.r. vádlott személyi igazolvány száma: ..., a II.r. vádlott személyi igazolvány száma: ..., lakhelye: ...szám.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. június 18. napján kelt 6.B.21/2010/11. számú ítéletében I.r. vádlottat 3 rb közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 275.§ (1) bekezdés b./ pont), II.r. vádlottat 1 rb közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 275.§ (1) bekezdés b./ pont) vádja alól *felmentette*.

Bűnösnek mondta ki I.r. vádlottat társtettesként elkövetett vesztegetés büntettében (Btk. 250.§ (1), (3) bekezdés I. fordulat), II.r. vádlottat társtettesként elkövetett vesztegetés büntettében (Btk. 250.§ (1), (3) bekezdés I. fordulat) és közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 275.§ (1) bekezdés b./ pont).

Ezért a megyei bíróság **I.r. vádlottat** 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 60.000 Ft pénzmellékbüntetésre, **II.r. vádlottat** - halmazati büntetésül - 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 60.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

Határozott a pénzmellékbüntetés átváltoztatásáról akként, hogy azt mindkét vádlott esetében meg nem fizetése esetén 3.000-3.000 forintként kell 1-1 napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

A pénzmellékbüntetésbe beszámította az I.r. és II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Rendelkezett 21.825 Ft vagyoneklobzásról, amelyet a vádlottak fele-fele arányban kötelesek viselni.

Határozott továbbá a bűnügyi költség viseléséről akként, hogy az I.r. és II.r. vádlott egyetemlegesen 15.000 Ft bűnügyi költség megfizetésére köteles, míg a felmerült bűnügyi költségből 32.500 Ft-ot az állam visel.

Az elsőfokú ítélet ellen az alapeljárásban az elsőfokon eljáró ügyész az I.r. vádlott tekintetében 3 rb, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette, míg II.r. vádlott esetében 1 rb, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás vádja alóli felmentés miatt, bűnösségük megállapítása érdekében, ezen túlmenően a kiszabott

büntetések súlyosítása, és a szabadságvesztés büntetések felfüggesztésének mellőzése végett jelentett be fellebbezést azzal, hogy I.r. vádlottal szemben is halmazati büntetés kiszabása szükséges.

Az elsőfokú döntést **I.r. vádlott** és védője tudomásul vették, míg II.r. vádlott és védője fellebbezést jelentettek be.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság előtt Bf.19/2014. szám alatt indult eljárásban a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.247/2010/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartotta. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott. Túlnyomó részt helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, tévedett azonban, amikor a vádirati tényállás II. és III. pontjában írtak kapcsán nem állapította meg a vádlottak büntetőjogi felelősségét. A hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás elkövetési magatartása arra a közokiratra valósulhat meg, amit az elkövető készít, mert valós közokirat jön létre, a készítő és a készítőként feltüntetett személy azonos, azonban a közokirat tartalma nem felel meg a valós tényeknek, ezáltal sérti a közhitelességet. Lényegesek azok a tények, amelyek a közokirat bizonyító joghatás kiváltására alkalmas jellegét adják. A közúti ellenőrzésekről készült jegyzőkönyvek valamennyi rovata lényeges körülményt bizonyít, mert tartalmazzák, hogy az eljáró rendőrök mikor, hol, milyen formában, milyen rendszámú járművet igazoltattak. A vádlottak által készített jegyzőkönyvek azon rovata, hogy az ellenőrzés végrehajtására pontosan hol került sor, az egész jegyzőkönyv tartalmát valótlanná teszi. Ezért nem fogadható el a vádlottak azon védekezése, hogy nem tudták, hogy hol vannak. A büntetés kiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen ismerte fel. További súlyosító körülményként kell értékelni a megváltoztatandó minősítés folytán mindkét vádlott terhére a kettőnél többszörös halmazatot. A súlyosító körülmények nyomatékára figyelemmel nem látta indokoltnak az enyhítő szakasz alkalmazását a fellebbviteli főügyészség. Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy az I.r. vádlott bűnösségét további 3 rb hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, míg II.r. vádlott bűnösségét további 1 rb hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében állapítsa meg az ítéltábla, mindkét vádlott főbüntetését súlyosítsa, egyúttal a felfüggesztésre vonatkozó rendelkezéseket mellőzze.

II.r. vádlott védője írásban azzal indokolta fellebbezését, hogy az elsőfokú bíróság tévedett akkor, amikor a tényállást kizárólag az I.r. vádlott ellentmondásos vallomására alapította, akinek lehetett oka terhelő információt a hatóságok rendelkezésére bocsátani. Véleménye szerint **K.Cs.-nek** a bejelentése, az arról készült jegyzőkönyv, valamint a kihallgatott tanúk vallomásai egyáltalán nem támasztják alá védencének a bűnösségét, különös tekintettel arra, hogy semmilyen adatot nem tartalmaznak cselekvőségéről, vagy bűnösségével kapcsolatban. A közokirat-hamisítások tekintetében az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezésével egyetértett és nem osztotta ezen cselekményekben az ügyészségnek a bűnösség megállapítására irányuló indítványát. Összességében elsődlegesen II.r. vádlott felmentését, másodlagosan az időmúlásra és a személyi körülményekben bekövetkezett változásokra tekintettel a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2012. november 8. napján jogerőre emelkedett Bf.104/2010/8. számú ítéletében a hivatalos személy által kötelességzegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. június 18. napján kihirdetett 6.B.21/2010/11. számú ítéletét az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása, valamint a bűnügyi költségre vonatkozóan megváltoztatta, és **I.r. vádlott** vonatkozásában a 2009. szeptember 10. napján őrizetben, 2009. szeptember 11. napjától 2009. szeptember 30. napjáig előzetes letartóztatásban, **II.r. vádlott** vonatkozásában a 2009. szeptember 10. napján őrizetben, 2009. szeptember 11. napjától 2009. október 7. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a velük szemben kiszabott szabadságvesztésbe annak esetleges végrehajtása esetén rendelte beszámítani.

Megállapította, hogy az állam által viselendő költség helyesen 10.000 Ft.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r. vádlottak** vonatkozásában helybenhagyta.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen 2013. február 13. napján a Győri Fellebbviteli Főügyészség terjesztett elő **I.r.** és **II.r. vádlott** terhére - a Be. 416. § (1) bekezdés a./ pontja alapján - felülvizsgálati indítványt a felmentések miatt, a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezése és a Győri Ítéltábla új eljárás lefolytatására való utasítása érdekében.

Az ügyészi álláspont szerint a nyomozati iratok között elfekvő közúti ellenőrzésekről készült jegyzőkönyvek valamennyi rovata lényeges körülményt bizonyít. Pontosan kell tartalmaznia azt, hogy az eljáró rendőr mikor, hol, milyen forgalmi rendszámú járművet igazoltatott. A terheltek által készített jegyzőkönyvek azon rovata, hogy az ellenőrzés végrehajtására pontosan hol került sor, az egész jegyzőkönyv tartalmát valótlanná teszi. Amennyiben az ítéleti tényállás II. pontjában rögzített cselekménnyel szemben **II.r. vádlott** valós adatokat ír a közúti ellenőrzésről szóló jegyzőkönyvbe, úgy előjárója számára nyilvánvalóvá vált volna, hogy **I.r.** és **II.r.** terheltek az aznapi szolgálatvezénnyel szemben más helyen hajtottak végre közúti ellenőrzést, melynek következményeként esetleges fegyelmi felelősségre vonással kellett volna számolniuk. Ugyanakkor nem merül fel az elvárhatóság kérdése sem, hiszen a vádlottaknak nem kellett más bűncselekményt a hamis okiratok készítésével leplezniük. Emellett a tévedésre hivatkozás sem fogadható el, hiszen a több éve szolgálatot teljesítő járőr nyilvánvalóan tudja, hogy az autópálya mely oldalán hányas km szelvényben intézkedik.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint ezekből a II. és III. tényállásban szereplő tényekből mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság helytelenül, a büntető anyagi jog szabályait megsértve döntött a terheltek felmentéséről. Az ítéleti tényállás II. pontjában rögzített cselekmény alapján **II.r. vádlott** büntetőjogi felelőssége 1 rb., a Btk. 275.§ (1) bekezdés b./ pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatalos személlyel elkövetett közokirat-hamisítás büntetési mértékében, míg a tényállás III. pontjában írt cselekmény vonatkozásában **I.r. vádlott** büntetőjogi felelőssége 3 rb., a Btk. 275.§ (1) bekezdés b./ pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetési mértékében megállapítható.

A Legfőbb Ügyészség Bf.370/2013. számú átiratában felülvizsgálati indítványt - jogi indokaival egyetértve - fenntartotta és a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

A Kúria előtti rendkívüli jogorvoslati eljárásban a II.r. terhelt védője tett észrevételt, amelyben a megtámadott határozat hatályban tartását indítványozta. Álláspontja szerint, az ellenőrzés konkrét helye nem a közúti ellenőrzési jegyzőkönyv, mint közokirat lényeges tartalma, joghatás kiváltására nem alkalmas. Sem az ellenőrzés, sem az ellenőrző szempontjából nem lényeges adat.

Kifejtette, hogy a menetíró készülék vonatkozásában közömbös, hogy az autópálya mely oldalán történt az ellenőrzés, illetve a jegyzőkönyv esetében javítási lehetőség is van.

A Kúria 2014. február 27. napján kelt Bfv.III.300/2013/6. számú végzésével a hivatalos személy által kötelelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a Győri Fellebbviteli Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.104/2010/8. számú ítéletét **I.r.** és **II.r. vádlott** tekintetében - hatályon kívül helyezte és a Győri Ítéltáblát új másodfokú eljárás lefolytatására utasította.

Rámutatott arra, hogy a vád és azzal egyező irányadó ítéleti tényállás alapján:

- 2009. szeptemberében mindkét terhelt hivatásos rendőr volt;
- 2009. szeptember 3. napján a terheltek szolgálatban a M1 autópálya B oldalának 83-as km szelvényénél ellenőrzés alá vontak egy tehergépkocsit, majd a II.r. terhelt a közúti ellenőrzésről szóló jegyzőkönyvbe az ellenőrzés helyeként az autópálya A oldalának 93-as km szelvényét írta be; ezen a napon a terhelteknek az autópálya A oldalának 93-as km szelvényében kellett ellenőrzést végrehajtani;
- 2009. szeptember 10-én a terheltek szolgálatban az M1 autópálya B oldalának 91-es km szelvényénél ellenőrzés alá vontak három, konvojban haladó tehergépkocsit, majd az I.r. terhelt a közúti ellenőrzésről szóló egyik jegyzőkönyvbe az ellenőrzés helyeként az autópálya A oldalának 83-as km szelvényét, másik jegyzőkönyvbe az autópálya B oldalának 93-as km szelvényét, a harmadik jegyzőkönyvbe pedig az autópálya A oldalának 93-as km szelvényét írta be; ezen a napon a terhelteknek az autópálya mindkét oldalának 63-93 km szelvényében kellett ellenőrzést végrehajtani.

A Kúria álláspontja szerint nyilvánvalóan anyagi jogszabálysértést jelent, ha a felrótt és irányadó tényállásban megállapított magatartás tényállásszerű, ennek ellenére a terheltet tényállási elem hiányában felmentik.

A Kúria kifejtette, hogy az irányadó tényállás alapján kétségtelen és nem is vitatott, hogy mindkét terhelt hivatalos személy volt, hivatali hatáskörben járt el, közokiratot készített, illetve töltött ki és a közokiratba valótlán adatot írt.

Kétségtelen továbbá álláspontja szerint, hogy a valótlan adat olyan körülményre vonatkozott, ami egy rendőri intézkedés esetében elengedhetetlen, összefüggésben azzal is, ami a közokirati minőséghez fűződő jogi érdek.

A közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét valamint annak idejét és módját (Pp.195.§ (1) bekezdés).

A rendőri intézkedés helye, ideje két olyan alapvető körülmény, amely mindig lényeges, nélkülük ugyanis az - értelemszerűen - nem konkretizálható, nem fogadható meg, és a közokirat tanúsításra nem használható fel.

Jelentősége van annak is, hogy - eltérően a felülvizsgálati indítvány, valamint az eljáró bíróság és a II.r. terhelt védőjének álláspontjától is - nem csupán a terheltnek belső (munkaköri) viszonyában vizsgálendő a lényegesség.

A közokirat ugyanis - mint bármely okirat - felhasználhatóságával feje ki hatását.

Ekként a terhelt által kiállított közokiratok valótlanul tanúsítják az ellenőrzött tehergépkocsik közül kettőnek a haladási irányát, ami nyilvánvalóan nem tekinthető lényegtelennek.

A Kúria rámutatott, hogy törvényt sértett tehát az eljáró bíróság, amikor a terheltet - bűncselekmény hiányában - felmentette közokirat-hamisítás miatt emelt vád alól.

* * *

A hatályon kívül helyezés miatt a Győri Ítéltábla előtt Bf.19/2014. szám alatt folyamatban lévő megismételt eljárásban megtartott nyilvános ülésen a fellebbezési főügyész képviselője az írásban - korábban - benyújtott átiratában írtakat változatlanul fenntartotta.

Az időközben hatályba lépett új Btk. - 2012. évi C. törvény - figyelemmel kiegészítette, és annak alkalmazását indítványozta, mivel az új Btk. összhatását tekintve kedvezőbb a vádlottakra nézve.

Álláspontja szerint az eljárási szabályokat betartotta az elsőfokú bíróság, és megalapozott tényállást állapított meg.

Az I. tényállási pont vonatkozásában a vádlottak bűnösségére helyes következtetést vont le, és a bűncselekményeket is helyesen minősítette az 1978. évi IV. törvény (régibb Btk.) alapján.

Tévedett azonban a II. és III. tényállási pontokban írt cselekmények tekintetében a vádlottak büntetőjogi felelőssége kapcsán, és továbbra sem értett egyet a felmentő rendelkezésekkel, különös tekintettel a Kúria határozatára.

A közúti ellenőrzésekről készült jegyzőkönyv közokirat, annak pontosan kell tartalmaznia azt, hogy mikor, hol, milyen járművet ellenőriztek. Amennyiben adott jegyzőkönyvben valótlanul szerepel a haladási irány, amely nem minősíthető lényegtelen körülménynek, akkor a közokirat-hamisítás büntette megvalósul.

Súlyosító körülményként rámutatott az I.r. vádlott esetében a halmazatra, illetve mindkét vádlott tekintetében a korrupciós bűncselekmények kiemelkedő társadalomra veszélyességére.

Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg az ügyész fellebbezési irányára, **I.r. vádlott** büntetőjogi felelősségét 3 rb, **II.r. vádlott** bűnösségét

pedig további 1 rb hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében állapítsa meg, a jogi indokolást egészítse ki, és a vádlottakat hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre - a felfüggesztésre vonatkozó rendelkezések mellőzésével - és közügyektől eltiltásra, illetve pénzbüntetésre ítélje, továbbá állapítsa meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, az előzetes fogvatartásban töltött időt számítsa be.

Egyebekben helybenhagyási indítványt tett.

I.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy a tényállás alapján semmi nem indokolja, hogy az I.r. vádlott terhére 3 rb közokirattal visszaélés büntette miatt is felelősségének megállapítására kerüljön sor. Utalt az elsőfokú bíróság 9. sorszám alatti jegyzőkönyvének 10-11., illetve 23. oldalán olvasható azon részekre, amelyekből egyrészt az a következtetés vonható le, hogy a három gépjármű megállítása a 91 km szelvénynél nem kerülhetett sor, másrészt véleménye szerint legfeljebb 2 rb cselekmény lenne a védenca terhére róható, mivel a konvojban haladó gépjárművek közül az egyik megállítása a jegyzőkönyvben írt helyen történt. Rámutatott, hogy a kivezetésről - indokolt esetben -, az egyik tanú is beszámolt. Kifejtette, hogy tényként az sem vitatható, hogy a Robotzsaru rendszerbe való adatrögzítéskor van mód az esetleges javításra, amit már nem tudott az I.r. vádlott végrehajtani, ez neki nem róható fel, hiszen őrizetbe vették. Előadta, hogy álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság helyes álláspontot foglalt el e tekintetben, amikor felmentő rendelkezést hozott.

A vesztegetéshez kötődő tényállási elem a közokirat-hamisítás, csak és kizárólag a vesztegetés kapcsán merült fel. Önálló cselekményként nem indult volna ezért büntető eljárás.

Hangsúlyozta, hogy **I.r. vádlott** feltárázó jellegű beismerő vallomást tett, amely megbánással párosult. Csaknem 5 év eltelt a cselekmény elkövetése óta, ez már egy jogerősen befejezett ügy volt, bele is törődött védenca abba, hogy joghátrányt alkalmazott vele szemben a bíróság. Már 3 kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, emellett rendezett és kifogástalan életvitelt folytat, továbbra is büntetlen előéletű. Vele szemben a büntetés céljain túlmutatna az esetlegesen végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása.

Csatolta a védő a Magyar Államkincstár által kiállított hatósági bizonyítványt, amely szerint gyermekgondozási segélyt folyósítanak felesége, **I.r. vádlottné** részére.

II.r. vádlott védője írásban csatolta az indítványát, egyúttal az ügyben korábban tett nyilatkozatait fenntartotta.

Írásban kifejtette, hogy álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság helyesen járt el, amikor védencét a II. vádpontban írt cselekmény miatt emelt vád alól felmentette. A Kúria álláspontjától eltérően továbbra is fenntartotta, hogy a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok alapján végzett közlekedési hatósági ellenőrzés részletes szabályairól szóló 43/2007. (IV.4.) GKM rendelet 2.§ (2) bekezdés, valamint a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV.12.) KÖHÉM rendelet 14.§ (1) bekezdés rendelkezéseinek a II.r. vádlott által a II. vádpontban részletezettek szerint kiállított jegyzőkönyv megfelel, az alkalmas az ellenőrzés szempontjából lényeges körülmények igazolására.

A Kúria végzésében ugyanakkor kizárólag az ellenőrzés helyének pontos megjelölésének kérdéskörével foglalkozott.

Rámutatott, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok felmentő rendelkezései ugyanakkor két pilléren nyugodtak, egyrészt az egyik valóban az ellenőrzés helyének szerepe és hogy az mennyiben tekinthető a vádlottak által készített jegyzőkönyvek lényeges tartalmi elemének, a másik ugyanakkor az elkövető tudattartalma. Kifejtette, hogy álláspontja szerint a Kúria viszont ezt a második elemet végzésében nem vizsgálta.

A védő visszautalt korábbi beadványaira, amelyekben hivatkozott **1. tanú** és **2. tanú**knak a 6.B.21/2010/9. számú tárgyalási jegyzőkönyvben szereplő vallomásaira, amelyek egyértelműen arról szólnak, hogy egyrészt ilyen jellegű hibák előfordulhatnak s a kijavításukra meghatározott eljárások is rendelkezésre állnak, a hibák kijavítására van lehetőség, másrészt a hivatkozott természetű elírásokhoz érdemi joghatások nem fűződnek. Rámutatott továbbá arra, hogy a közokirat-hamisítás büntette kizárólag egyenes szándékkal valósítható meg.

Mivel jelen ügyben - tekintettel a terheltek időközbeni előállítására - a terheltek nem kerültek olyan helyzetbe, hogy az esetleges téves adatot az arra irányadó eljárási rend szerint korrigálhassák, ezért semmiképpen nem lehet megalapozottan állást foglalni abban a kérdésben, hogy milyen tudati tartalommal viszonyultak a hibákhoz. A kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket pedig a terhükre értékelni nem lehet.

Az ügyészség indítványában szereplő felvetésekre annyiban reagált, hogy fontosnak tartotta azt rögzíteni, hogy egyfelől egyáltalán nem életszerűtlen, hogy valaki a mindennapi munkavégzés során hibát kövessen el, bármekkora gyakorlata is legyen, másfelől pedig a jegyzőkönyvek pontatlanságai adminisztratív természetű hibák, melyek nem csupán a valóság tényeinek téves érzékeléséből, hanem egyszerű figyelmetlenségből, pontatlanságból vagy ahogy az eljáró elsőfokú bíróság ítéletében helyesen kimondta „hanyagságból” is fakadhatnak. Az eljárás során meghallgatott tanúk egybehangzó vallomása értelmében semmilyen külön előny vagy hátrány nem származott és származhatott sem a vádlottak sem mások számára a kérdéses adatok hamis rögzítéséből. Ez, továbbá az ellenőrzések körülményei is valószínűvé teszik, hogy védence nem szándékosan jelölte meg a valóságtól eltérően az ellenőrzés helyszínét, de akár valószínűtlennek tartja ezt a bíróság, akár nem, hangsúlyozta a védő, hogy védecének szándékosságára utaló bizonyíték az eljárás során nem merült fel.

Az általa előadottakra tekintettel a II.r. vádlott a II. pontban körülírt magatartásával - álláspontja szerint - bűncselekményt nem valósított meg, ha nem a tényállási elem, akkor a bűnösség hiánya okán.

Ezért indítványozta, hogy a Győri Ítéletábrla, mint másodfokú bíróság a II. tényállási pont vonatkozásában **II.r. vádlottat** bűncselekmény hiányában mentse fel.

A büntetés kiszabása tekintetében kérte, hogy a bíróság nyomatékosan vegye figyelembe azt a körülményt, hogy a jelen eljárás során született korábbi másodfokú ítélet óta majdnem annyi idő eltelt már mint a cselekmény elkövetése és a másodfokú ítélet között, ekként az egyébként is elhúzódó eljárás időtartama gyakorlatilag megduplázódott, a vádlottak érdekkörén kívül eső okokból. Ebben a helyzetben különösen méltánytalan volna a II.r. vádlottal szemben a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésnél súlyosabb büntetés alkalmazása.

Védence személyi körülményeit illetően előadta, hogy **II.r. vádlott** három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, megviselte a hosszan elnyúló eljárás, életvitele megfelelő, családjáról gondoskodik.

I.r. vádlott a személyi körülményeit illetően elmondta, hogy jövedelmében annyi változás történt, hogy a beosztásának megfelelően havi 350.000 forintra emelkedett a nettó jövedelme, **II.r. vádlott** pedig előadta, hogy közterület felügyelőként áll alkalmazásban, és 120.000 forintot keres.

Érdemben az I.r. és a II.r. vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőik által előadottakhoz.

A megismételt másodfokú eljárásban az ítélőtábla a fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülvizsgálta **I.r.** és **II.r. vádlott** vonatkozásában a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint.

Megállapította, hogy az ügyészi fellebbezés illetőleg fellebbviteli főügyészi indítvány az alábbiak szerint részben alapos.

Az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat megtartva megfelelő körben és törvényesen folytatta le az eljárást. A másodfokú bíróság olyan eljárási hibát nem észlelt, amely megakadályozta volna az érdemi felülvizsgálatot s az elsőfokú bíróság döntésének hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

Az elsőfokú bíróság kihallgatta **I.r.** és **II.r. vádlottat 1. tanút, 2. tanút**, a bizonyítási eljárás anyagává tette a nyomozati vallomásaikat is. Ismertette a közúti ellenőrzések jegyzőkönyveit - amelyek a közokirat-hamisítás tekintetében a vád tárgyát képezik -, ismertette **K.Cs.** bejelentéséről felvett jegyzőkönyvet a Be. 296.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján, miután tanúként kihallgatni nem tudta a külföldi állampolgárt, valamint a valuta-árfolyamokat, a lefoglalásról szóló jegyzőkönyveket, fényképfelvételeket, az RMV SZ feljelentését, az eligazító-beszámoló lapokat, az előzetes fogvatartásra vonatkozó iratokat, illetőleg egyéb okiratokat.

Így az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének helytállóan, a szükséges mértékben eleget tett.

Helyesen indokolta meg, hogy a tényállás 1. pontja - vesztegetés büntette - vonatkozásában miért az I.r. vádlott vallomását fogadta el, aki a folytatólagos gyanúsított, második kihallgatásakor részletes vallomás tett, amelynek a tartalma a bizonyítási eljárás lényegét képezi.

Ekkor feltárta az I.r. vádlott, hogy amikor **K.Cs.** gépjárművezető odaadta az iratokat, **II.r. vádlott** ott állt mellette, mindent hallott, kérdezte, hogy felírja-e az adatokat, mire igennel

válaszolt. A II.r. vádlott ezt követően a szolgálati gépjárműbe beült. Ő kérte az intézkedés alá vont személytől a tachográf korongot, de a gépkocsivezető tachográf készülékkel nem rendelkezett. Ezután együtt odamentek **II.r. vádlotthoz**, aki a laptopján dolgozott. Megmutatták **K.Cs.-nek** az A4-es papírra több nyelven nyomtatott közlőnyt, hogy az előző 28 napi tachográf korongjait ellenőrizhetik.

K.Cs., aki érti és beszéli a magyar nyelvet, tanúvallomása alátámasztotta, hogy 1.600 euró büntetésről volt szó.

A 156/2009. (VII.29.) Korm. rendelet 4. melléklet F pontja 400.000 Ft bírságot ír elő, amit az I.r. vádlott az árfolyamnak megfelelően, jól váltott át 1.600 euro összegre.

Erre mondta **K.Cs.**, az I.r. vádlott vallomása szerint, hogy intézzék el máshogy, mire a vádlottak - I.r. vádlott vallomásából idézve - „hallgattunk, mint szar a gazban”. **K.Cs.** könyörgött, ők egymásra néztek vádlott-társával, a II.r. vádlott mondta, hogy menjenek intézni a papírokat, mire a gépkocsivezető bólogatott. Egy irattartóba **K.Cs.** összekészítette a szükséges papírokat, és mellé tett 80 eurót. Az I.r. vádlott a mappát továbbadta a II.r. vádlottnak. I.r. szerzett tachográf korongokat, megmutatta **K.Cs.-nek**, hogyan kell használni. **II.r. vádlott** a 80 eurót a laptopja alá tette, majd visszaadták az iratokat **K.Cs.-nek**, aki eltávozott az ellenőrzés helyszínéről.

Ezt követően mutatta **II.r. vádlott** I.rendű vádlottnak, hogy ott van a 80 euro, amit az I.r. vádlott zsebre rakott, mire **II.r. vádlott** azt mondta, hogy „gyerek megyünk a bőribe”.

Ebből pedig nyilvánvalóan arra lehet következtetni, hogy mindkét vádlott tisztában volt, hogy törvénytelen dolgot követtek el, elmulasztották az intézkedést **K.Cs.** igazoltatott személlyel szemben.

I.r. vádlott ezen beismerő vallomását fenntartotta a tárgyaláson is, amit alátámasztott **K.Cs.** ismertetett vallomása, amelyet a Vám- és Pénzügyőrség munkatársai rögzítettek. Abban sem volt ellentmondás, hogy 50-20-10 címletekben volt az euro.

Alátámasztotta az I.r. vádlott utólagos viselkedése a bűncselekmény elkövetését, ugyanis előállításkor, mielőtt személyi motozására sor került volna, az eurót szét tépte, és a mellékhelyiségben lehúzta a WC-n. Utólag elismerte, hogy megsemmisítette a bűnjelét.

Mindezek alapján ezen tényállási pont körében az I.r. vádlott tényfeltáró, beismerő vallomására aggálytalanul alapíthatta az elsőfokú bíróság a tényállást. Bár nem kellő részletességgel, de helytállóan rögzítette, hogy a terheltek szándékegységben cselekedtek, együtt fogadták el **K.Cs.-tól** a 80 eurót, a II.r. vádlott hallotta az I.r. vádlott és a gépjárművezető közötti beszélgetést.

A közokirat-hamisítások vonatkozásában ugyancsak helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a II. és III. tényállási pont kapcsán, hogy a vádlottakat a RMSZV korábban megfigyelte, feljegyzések álltak rendelkezésre, hogy korábban, mikor, hol tartottak ellenőrzést.

Jegyzőkönyvek szólnak arról, hogy milyen eltérő adatokat tartalmaznak a tényleges igazoltatások körülményeihez képest, amely valótlan adatok tényét a védelem sem vitatta.

Az elsőfokú bíróság a közokirat-hamisítások vonatkozásában helyesen állapította meg, hogy mikor és hol tartottak ellenőrzést a vádlottak az autópályán, hova szólt a vezénylésük, és

milyen feladatot kellett teljesíteniük. Ehhez képest az általuk kiállított jegyzőkönyvek eltérő adatokat tartalmaznak, mint ahol valójában megtörtént az ellenőrzése a konvojban haladó három tehergépjárműnek, illetve a 2009. szeptember 3-án ellenőrzött román tehergépkocsinak.

Összességében megállapította az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság logikus és teljeskörű mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú döntésnek is alapjául szolgál. Azonos bizonyítási anyag mellett a fellebbezési eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható, de azt sem az ügyész, se a védelem nem vitatta.

Az elsőfokú ítélet tényállása csupán az időközben bekövetkezett változásokra tekintettel I.r. és II.r vádlottak személyi körülményei kapcsán szorulnak pontosításra.

I.r. vádlott 3 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, havi jövedelme 350.000 Ft.

II.r. vádlottnak szintén 3 kiskorú gyermeke van, felesége gyermekgondozási segélyben részesül. 120.000 forintot keres közterület felügyelőként.

Ezzel a korrekcióval a tényállás a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes, így a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján az ítéltábla is e tényállást tekintette irányadónak.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan vont le következtetést **I.r.** és **II.r. vádlott** bűnösségére a társtettesként elkövetett vesztegetés büntette, a II.r. vádlott tekintetében pedig a közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában, és e bűncselekményeket helyesen minősítette az elkövetéskor hatályos jogszabály - 1978. évi IV. törvény - alapján.

A 156/2009 (VII.29) Korm. rendelet 5. §-a alapján a már hivatkozott 4. melléklet szerinti bírságot köteles fizetni aki a menetíró készülék használatára vonatkozó szabályokat megszegi. A **K.Cs.** által vezetett járműszerelvény, ahogyan azt az I. r. vádlott vallomásaiban elmondta, a 3,5 tonnát meghaladta, így menetíró készülékkel kellett volna rendelkeznie. Tekintettel arra, hogy ez nem volt, a fenti rendelet alapján kellett volna a szabálysértés elkövetése miatt a vádlottaknak eljárniuk, ahogyan az I.r. vádlott azt a gyanúsítás során és a tárgyaláson vallomásaiban előadta. A tachográf szükségességét jelezte az a körülmény is, hogy az I.r. vádlott szerzett egyet **K.Cs.** részére. A **K.Cs.** által felajánlott előnyért azonban a vádlottak hivatali kötelezettségüknek nem tettek eleget, eljárást nem kezdeményeztek, ezért terhükre a vesztegetés minősített esetét helyesen állapította meg a megyei bíróság. Okszerűen indokolta a közokirat-hamisítás büntetnének megállapítását az I.r. vádlott vonatkozásában, rámutatva, hogy a 28 tachográf korong ellenőrzését is tartalmazó jegyzőkönyv valótlan adatokat tartalmaz.

Az ítéltábla a megismételt másodfokú eljárásban arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság tévedett a felmentő rendelkezések meghozatalakor, és tévesen minősítette lényegtelennek és joghatás kiváltására alkalmatlannak a vád tárgyává tett közokiratokat.

Az ítélet tábla osztotta az ügyészi fellebbezést illetően a fellebbezési főügyészség indítványát a közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában, egyúttal figyelemmel volt a felülvizsgálati eljárásban a Kúria által kifejtett jogi okfejtésre.

Az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy az I. r. vádlott a III. tényállási pontban, a II. r. vádlott a II. tényállási pontban írt, ellenőrzésről szóló jegyzőkönyvek készítésekor valótlan tartalommal tüntették fel az ellenőrzések helyét. Ahogyan a Kúria Bfv.III.300/2013/6. számú végzésében rámutatott, a rendőri intézkedés helye és ideje olyan alapvető körülmények, amelyek mindig lényegesek, mert azok nélkül nem konkretizálható, nem fogható meg a közokirat, és tanúsításra nem használható fel. A Pp. 195. § (1) bekezdése szerint az olyan okirat amelyet hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. A vádlottak, mint hivatalos személyek által, hivatali hatáskörükben eljárva készített közokiratok valótlanul tanúsítják a II. tényállási pontban, valamint, a III. tényállási pontban rögzített kettő gépjármű haladási irányát is, amelyek lényeges körülmények.

Nem fogadta el az ítélet tábla a védelem tévedésre történt hivatkozását a közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában. A vádlottak mindketten tapasztalt rendőrök voltak, az autópálya 'A' és 'B' oldaláról gyakorlatukból kifolyóan is nyilvánvaló ismerettel rendelkeztek, így nem keverhették össze az egyes oldalakat, ahogy **2. tanú** az első fokú eljárásban tanúvallomásaiban is nyilatkozta „A vagy B oldal az már nem elfogadható elírás”. Gyakorlatukból következik, hogy a vádlottak tudomással bírtak nemcsak az autópálya oldalának megjelöléséről, hanem a kilométerszámról is az egyes ellenőrzések alkalmával, ezért nem állapítható meg javukra, hogy nem tudtak arról a tényről, hogy hol történtek az ellenőrzések. Miután tudomással voltak az autópálya oldaláról és az ellenőrzések helyének kilométer megjelöléséről is, csak az állapítható meg, hogy az általuk megjelölt valótlan adatokat szándékosan rögzítették. Az a körülmény, hogy ennek mi volt a célja, a vád tárgyává tett cselekmény vonatkozásában relevanciával nem bír.

Alaptalan az a védői érvelés is, hogy a vádlottak kijavították volna a hibát, de ebben a velük szemben történt intézkedés akadályozta őket. A közokirat-hamisítás büntette miatti gyanúsított kihallgatásukkor erre a körülményre egyik vádlott sem hivatkozott, más körülményeket jelöltek meg a valótlan adatok feltüntetésének okaként, továbbá a II. r. vádlott terhére megállapított II. tényállási pontban írt bűncselekmény elkövetésétől az előállításukig egy hét eltelt, ennek ellenére javítást nem eszközölt. Azon hivatkozás, hogy javítást tehettek volna csak feltételezés, ezért azt az ítélet tábla elvetette.

A II. és III. tényállási pontban írtak szerint a vádlottak által megvalósított cselekménnyel a közokirat-hamisítás büntettének törvényi tényállási elemeit kimerítették.

Hivatalos személyként, hivatali hatáskörükben eljárva az általuk kitöltött közokiratokba valótlan adatot írtak, amelyek olyan körülményre vonatkoztak, ami egyrészt elengedhetetlen egy rendőri intézkedésnél, másrészt összefügg a közokirati minőséghez fűződő jogi érdekekkel.

Az ítéletábra vizsgálta a Btk. 2.§ alapján, hogy az elkövetéskori vagy a másodfokú elbíráláskori hatályos törvény szerint bírálandóak-e el a vádlottak cselekményei. A korrupciós és az okirati cselekmények büntetési tétel lényegében ugyanaz. Változást jelent, hogy az új Btk. a büntetéskiszabási tevékenység kiinduló szempontjaként írja elő az adott tételkeret középértékéhez történő viszonyítást. A középértéket 2010. július 23. napjától újra hatályba léptető 2010. évi LVI. törvény indokolása szerint a középértékre vonatkozó szabály nem jelenti a tételkeret adta lehetőségek negligálását, vagy szűkítését, nem teszi a büntetési rendszert abszolúte határozottá, és nem hoz létre büntetéskiszabási kényszerhelyzetet sem. A jogalkotó a büntetéskiszabásra vonatkozó elvekben is előírt körülmények és a választható büntetés közötti viszony vizsgálatához ad támpontot.

Ugyanakkor semmi nem zárja ki azt, hogy a bíróság az egyes körülményeket a saját belátása szerint vesse össze, értékelje. Emellett a törvényben tükröződik a jogalkotónak az az elvárása is, hogy a bíróság adjon kimerítő indokolást a tételkeret adta lehetőség kihasználásáról.

A feltételes szabadságra bocsátás szabályozása a 2012. évi C. törvény 38.§ (2) bekezdés a.) pontja értelmében viszont kedvezőbb, és kógens, ugyanakkor az enyhítő körülmények nagyobb száma és nyomatéka a középértéktől lefelé jelentős elmozdulást indokolt.

Összességében az elbíráláskor hatályos büntetőanyagi jogszabályok kedvezőbbek a vádlottakra nézve, ezért azt alkalmazta az ítéletábra.

Ennek megfelelően a vádlottak által elkövetett bűncselekmények megnevezése és minősítése a 2012. évi C. törvény (új Btk.) szerint a korrupciós bűncselekményeket illetően társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntette (Btk. 294.§ (1), (3) bekezdés aa.) pont),

II.r. vádlott terhére első fokon megállapított közbizalom elleni bűncselekmény közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 343.§ (1) bekezdés c.) pont) minősül.

Megállapította az ítéletábra, hogy a fentiek miatt **I.r. vádlott** bűnös további 3 rb közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 343.§ (1) bekezdés c.) pont), **II.r. vádlott** bűnös további 1 rb közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 343.§ (1) bekezdés c.) pont), melyek rendbelisége az okiratok számához igazodik.

A minősítés megváltoztatása, illetve a további bűncselekményekben való bűnösség megállapítása maga után vonta új büntetés kiszabásának a szükségességét másodfokon mindkét terhelt vonatkozásában.

A büntetési kiszabási tényezőket helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság, a súlyosító és enyhítő körülményeket túlnyomó részt számba vette és megfelelően értékelte. Figyelemmel volt a súlyosító körülmények között a társas elkövetésre. Valóban súlyosítólag hat a korrupciós jellegű bűncselekményeknek, különösen a rendőrség körében való elszaporodottsága, amely megrendíti az állampolgároknak a rendőrökbe vetett bizalmát.

Nyomatékos enyhítő körülményként kell figyelemmel lenni az I.r vádlott esetében a tényfeltáró, beismerő vallomására, megbánására, mindkét vádlottnál, hogy kiskorú gyermekekről gondoskodnak, rendezett, kifogástalan az életvitelük.

Kiemelkedő jelentőséget kell tulajdonítani az időmúlásnak, annak, hogy több éve állnak a vádlottak büntetőeljárás hatálya alatt, amely idő alatt törvénytisztelő életet éltek, és azóta nem kerültek összeütközésbe a törvénnyel.

Az 1993. XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4. napján kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen ésszerű időn belül tárgyalja, s hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

Ezzel egyezően rendelkezik Magyarország Alaptörvénye a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el.

Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása.

Jelen eljárásban az megállapítható, hogy ez a követelmény sérelmet szenvedett. A rendes jogorvoslati eljárást követő rendkívüli jogorvoslat következtében a másodfokú eljárást meg kellett ismételni, az elkövetéshez képest csaknem öt év eltelt, amely időtartama nem vonható az „ésszerű” kategóriába, ugyanakkor a vádlottnak nem róható fel, hiszen nem az ő magatartásuk vezetett az eljárás elhúzódásához.

A másodfokú bíróságnak ezért erre figyelemmel kell lennie, a büntetés kiszabása körében ennek az időmúlásnak - az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időre is tekintettel - meg kell mutatkoznia.

Mindezek alapján az ítéletábra nem találta szükségesnek és indokoltnak az ügyészi fellebbezés iránya szerint súlyosabb szabadságvesztés kiszabását a vádlottakkal szemben, a büntetés céljait, a speciális és generális prevenció elvét követve I.r. vádlottat 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 60 napi tétel pénzbüntetésre, míg II.r. vádlottat 2 év börtönbüntetésre és 60 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján börtön.

Mivel a vádlottak személyi körülményei a már kifejtettek szerint nem indokolják, hogy végrehajtandó szabadságvesztéssel sújtsa a terhelteket a másodfokú bíróság, a büntetések célja azok végrehajtása nélkül is elérhetők, figyelemmel az időmúlásra is, ezért a szabadságvesztés büntetések végrehajtását az ítéletábra I.r. vádlott vonatkozásában 3, a II.r. vádlott tekintetében pedig 4 év próbaidőre felfüggesztette, a Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdése alapján.

A Btk. 38.§ (1) bekezdés alapján állapította meg az ítéletábra a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés végrehajtása esetén.

A Btk. 50.§ (2) bekezdése alapján, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van

pénzbüntetésre is kell ítélni. A vádlottak a korrupciós bűncselekményt haszonszerzés miatt követték el, ezért velük szemben pénzbüntetés kiszabása indokolt.

A pénzbüntetések napi tételeinek számát a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, illetve a bűnösségi körülményekhez igazítva állapította meg az ítélőtábla, míg az egy napi tételek összegének meghatározása a vádlottak jövedelmi, vagyoni viszonyain alapul a Btk. 50.§ (1) és (3) bekezdése szerint.

A Btk. 51.§ alapján rendelkezett az esetleges meg nem fizetés esetén az átváltoztatásról.

Megállapította az ítélőtábla, hogy az I.-II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról nem megfelelően rendelkezett az elsőfokú bíróság, ezért a Btk. 92.§ (1) bekezdés alapján a szabadságvesztés büntetésbe rendelte beszámítani az előzetes fogvatartásban töltött időket.

Szintén hibát észlelt az állam terhén maradó bűnügyi költség összegét illetően, amelyet pontosított.

Annyiban kellett még korrigálni az elsőfokú bíróság ítéleti rendelkezését, hogy **I.r.** illetve **II.r.** vádlottakkal szemben 10.912-10.912 forint vagyonek Kobzást kell kiszabottnak tekinteni.

Időközben megváltozott a személyi igazolvány száma az I.r. és II.r vádlottnak amelyet rögzített az ítélőtábla, illetőleg a tartózkodási helye a II.r. vádlottnak már megszűnt.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Fentiekre figyelemmel a Győri Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r. vádlott** vonatkozásában a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Győr, 2014. június 18. napján

Dr. Széplaki László s.k.	Csák Csilla s.k.	. Németh Balázs s.k.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A kiadmány hitelül:

kiadó